

**WSPÓŁPRACA
ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Z PODMIOTAMI
EKONOMII SPOŁECZNEJ**
Aspekty administracyjnoprawne

Magdalena Małecka-Łyszczek

MONOGRAFIE

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ Z PODMIOTAMI EKONOMII SPOŁECZNEJ

Aspekty administracyjnoprawne

Magdalena Małecka-Łyszczek

MONOGRAFIE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 31 grudnia 2016 r.

Recenzent

Prof. zw. dr hab. Bogdan Dolnicki

Wydawca

Izabella Matecka

Redaktor prowadzący

Joanna Maź

Opracowanie redakcyjne

Joanna Cybulska

Łamanie

Wolters Kluwer

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by

Wolters Kluwer SA, 2017

ISBN 978-83-8107-162-8

ISSN 1897-4392

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 22 535 82 19

e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
---------------------	---

Wstęp	15
-------------	----

Rozdział I

Ekonomia społeczna i jej podmioty – ustalenia definicyjne

i przyjęte klasyfikacje	45
--------------------------------------	-----------

1. Pojęcie ekonomii społecznej	45
1.1. Zidentyfikowanie i rozwój ekonomii społecznej w wymiarze międzynarodowym	49
1.2. Zidentyfikowanie i rozwój koncepcji ekonomii społecznej w Polsce	54
2. Zakres podmiotowy i klasyfikacja pojęcia „podmiot ekonomii społecznej”	58
2.1. Przedsiębiorstwo społeczne	61
2.2. Podmioty ekonomii społecznej niebędące przedsiębiorstwami społecznymi	68
2.3. Podmioty formujące otoczenie ekonomii społecznej	71
2.3.1. Podmioty kościelne	72
2.3.2. Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych	77
2.3.3. Agencje Rozwoju Regionalnego	79

Rozdział II

Rozwój koncepcji ekonomii społecznej w kontekście

polityki rozwoju	81
-------------------------------	-----------

1. Ewolucja postrzegania potencjału ekonomii społecznej w Unii Europejskiej	84
--	----

2.	Ekonomia społeczna w okresie budowania systemu zarządzania rozwojem w Polsce	94
2.1.	Narodowa Strategia Integracji Społecznej	95
2.2.	Krajowy Program „Zabezpieczenie Społeczne i Integracja Społeczna na lata 2006–2008”	97
2.3.	Krajowy Program „Zabezpieczenie Społeczne i Integracja Społeczna na lata 2008–2010”	102
2.4.	Narodowy Plan Rozwoju 2004–2006, 2007–2013	104
2.5.	Strategia Rozwoju Kraju 2007–2015	108
2.6.	Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007–2013 wspierające wzrost gospodarczy i zatrudnienie	111
2.7.	Strategia Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (na lata 2007–2013, 2009–2015)	115
2.8.	Krajowe Programy Reform (2005–2008, 2008–2011)	117
2.9.	Strategia Polityki Społecznej 2007–2013	118
2.10.	Krajowy Plan Strategiczny dla Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013	119
3.	Ekonomia społeczna w nowym systemie zarządzania rozwojem w Polsce	121
3.1.	Umowa Partnerstwa	122
3.2.	Krajowy Program Reform „Europa 2020”	127
3.3.	Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności	130
3.4.	Strategia Rozwoju Kraju 2020	131
3.5.	Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010–2020: Regiony, Miasta, Obszary wiejskie	132
3.6.	Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego 2020	134
3.7.	Strategia Sprawne Państwo 2020	135
3.8.	Strategia Innowacyjności i Efektywności Gospodarki „Dynamiczna Polska 2020”	136
3.9.	Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego	137
3.10.	Krajowy Program Przeciwdziałania Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu 2020. Nowy wymiar aktywnej integracji	138
3.11.	Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020	141

3.12. Strategie ponadregionalne	142
3.13. Krajowy Program Rozwoju Ekonomii Społecznej	144

Rozdział III

Paradygmat współpracy podmiotów ekonomii społecznej

z administracją publiczną	149
1. Uwarunkowania rozwoju współpracy administracji publicznej z podmiotami ekonomii społecznej	149
2. Zakresy pojęć – współdziałanie, współpraca, kooperacja, koordynacja	155
3. Pojęcia prywatyzacji i uspołeczniania przekazywania zadań publicznych podmiotom ekonomii społecznej	166
4. Współpraca administracji publicznej z podmiotami ekonomii społecznej jako wyraz realizacji założeń <i>governance</i>	179
4.1. Pojęcie sieci	187
4.2. Administracja publiczna jako uczestnik sieci	194
4.3. Prawne formy działania administracji wykorzystywane w ramach struktury sieciowej	204
4.3.1. Umowy	206
4.3.2. Działalność społeczno-organizatorska	212
4.3.3. Akty planowania	214
4.4. Podmioty ekonomii społecznej jako uczestnicy sieci	218

Rozdział IV

Podmioty ekonomii społecznej jako podmioty administrujące ...

1. Podmioty ekonomii społecznej jako kolaboratorzy administracji publicznej w świetle koncepcji J. Langroda	223
2. Podmioty ekonomii społecznej jako inne niepubliczne podmioty administrujące	227
2.1. Organizacje pozarządowe w rozumieniu ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie	234
2.2. Organizacje pozarządowe <i>sensu largo</i>	237
2.3. Pozostałe podmioty niepubliczne	246

Rozdział V

Omówienie wybranych form podmiotów ekonomii społecznej ...	248
1. Spółdzielnie socjalne	248
2. Podmioty reintegracyjne	261
2.1. Centra Integracji Społecznej i Kluby Integracji Społecznej	262
2.2. Podmioty reintegracyjne przewidziane w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych	269
2.2.1. Warsztaty terapii zajęciowej	271
2.2.2. Zakłady aktywności zawodowej	274
3. Stowarzyszenia i fundacje prowadzące działalność gospodarczą	276
Wnioski końcowe	293
Bibliografia	301
Wykaz aktów prawnych	325

WYKAZ SKRÓTÓW

Akty prawne

- k.c. – Kodeks cywilny z 23.04.1964 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 380 ze zm.)
- Konstytucja RP – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2.04.1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.)
- k.p.a. – Kodeks postępowania administracyjnego z 14.06.1960 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.)
- k.s.h. – Kodeks spółek handlowych z 15.09.2000 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 1578 ze zm.)
- p.s. – Prawo o stowarzyszeniach z 7.04.1989 r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 1393 ze zm.)
- p.spółdz. – Prawo spółdzielcze z 16.09.1982 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 21)
- p.z.p. – Prawo zamówień publicznych z 29.01.2004 r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 2164 ze zm.)
- rozp. nr 1296/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSi”) i zmieniające decyzję nr 283/2010/UE ustanawiającą Europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress z 11.12.2013 r. (Dz.Urz. UE L 347, s. 238)
- rozp. nr 1303/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiające wspólne prze-

- pisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/200 z 17.12.2013 r. (Dz.Urz. UE L 347, s. 320)
- r.s.p.o.n. – rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie przyznania osobie niepełnosprawnej środków na podjęcie działalności gospodarczej, rolniczej albo na wniesienie wkładu do spółdzielni socjalnej z 17.10.2007 r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 102 ze zm.)
- r.z.a.z. – rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie zakładów aktywności zawodowej z 17.07.2012 r. (Dz.U. poz. 850)
- u.d.p.p.w. – ustawa o działalności pożytku publicznego i wolontariacie z 24.04.2003 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 1817)
- u.d.u.r. – ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej z 11.09.2015 r. (Dz.U. poz. 1844 ze zm.)
- u.f. – ustawa o fundacjach z 6.04.1984 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 40 ze zm.)
- u.g.w.s.w. – ustawa o gwarancjach wolności sumienia i wyznania z 17.05.1989 r. (Dz.U. z 2005 r. Nr 231, poz. 1965 ze zm.)
- u.p.s. – ustawa o pomocy społecznej z 12.03.2004 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 1829 ze zm.)
- u.p.z.i.r.p. – ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z 20.04.2004 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 645 ze zm.)

-
u.r.z.s.z.	–	ustawa o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z 27.08.1997 r. (Dz.U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 ze zm.)
u.s.d.g.	–	ustawa o swobodzie działalności gospodarczej z 2.07.2004 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 584 ze zm.)
u.s.g.	–	ustawa o samorządzie gminnym z 8.03.1990 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 446)
u.s.p.	–	ustawa o samorządzie powiatowym z 5.06.1998 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 814)
u.s.s.	–	ustawa o spółdzielniach socjalnych z 27.04.2006 r. (Dz.U. Nr 94, poz. 651 ze zm.)
u.s.w.	–	ustawa o samorządzie województwa z 5.06.1998 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 486)
u.z.p.p.r.	–	ustawa o zasadach prowadzenia polityki rozwoju z 6.12.2006 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 383)
u.z.r.p.z.p.s.	–	ustawa o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 z 11.07.2014 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 217)
u.z.s.	–	ustawa o zatrudnieniu socjalnym z 13.06.2003 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 1828)

Inne

ARL	–	Agencja Rozwoju Lokalnego
ARR	–	Agencja Rozwoju Regionalnego
CBOS	–	Centrum Badań Opinii Społecznej
CIRIEC	–	European Economic and Social Committee by the International Centre of Research and Information on the Public, Social and Cooperative Economy
CIS	–	Centrum Integracji Społecznej
Dz.U.	–	Dziennik Ustaw
EFS	–	Europejski Fundusz Społeczny
ES	–	Ekonomia Społeczna

GUS	–	Główny Urząd Statystyczny
KIS	–	Klub Integracji Społecznej
KPRES	–	Krajowy Program Rozwoju Ekonomii Społecznej, zawarty w załączniku do uchw. Nr 164 RM w sprawie przyjęcia programu pod nazwą „Krajowy Program Rozwoju Ekonomii Społecznej” z 12.08.2014 r. (M.P. poz. 811)
KRS	–	Krajowy Rejestr Sądowy
KSRR	–	Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010–2020: Regiony, Miasta, Obszary wiejskie, zawarta w uchw. RM z 13.07.2010 r. (M.P. z 2011 r. Nr 36, poz. 423)
LGD	–	Lokalne Grupy Działania
MGPPS	–	Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej
M.P.	–	Monitor Polski
NPR	–	Narodowy Plan Rozwoju
NSA	–	Naczelny Sąd Administracyjny
NSIS	–	Narodowa Strategia Integracji Społecznej
NSRO	–	Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia
OECD	–	Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (Organization for Economic Cooperation and Development)
OWES	–	ośrodek wsparcia ekonomii społecznej
PiP	–	Państwo i Prawo
Polska 2030	–	Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności, zawarta w załączniku do uchw. Nr 16 RM w sprawie przyjęcia długookresowej Strategii Rozwoju Kraju. Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności z 5.02.2013 r. (M.P. z 2013 r., poz. 121)
POP	–	Przegląd Orzecznictwa Podatkowego
post.	–	postanowienie
RLKS	–	rozwój lokalny kierowany przez społeczność
RM	–	Rada Ministrów
RPEiS	–	Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny

SIiEG	–	Strategia Innowacyjności i Efektywności Gospodarki „Dynamiczna Polska 2020”, zawarta w załączniku do uchw. Nr 7 RM w sprawie Strategii Innowacyjności i Efektywności Gospodarki „Dynamiczna Polska 2020” z 15.01.2013 r. (M.P. poz. 73)
Sprawne Państwo 2020	–	Strategia Sprawne Państwo 2020, zawarta w załączniku do uchw. Nr 17 RM w sprawie przyjęcia strategii „Sprawne Państwo 2020” z 12.02.2013 r. (M.P. poz. 136)
SRK 2020	–	Strategia Rozwoju Kraju 2020, zawarta w załączniku do uchw. Nr 157 RM w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Kraju z 25.09.2012 r. (M.P. poz. 882)
SRKL	–	Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego 2020, zawarta w załączniku do uchw. Nr 104 RM w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Kapitału Ludzkiego 2020 z 18.06.2013 r. (M.P. poz. 640)
SRKS	–	Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego, zawarta w załączniku do uchw. Nr 61 RM w sprawie przyjęcia „Strategii Rozwoju Kapitału Społecznego 2020” z 26.03.2013 r. (M.P. poz. 378)
ST	–	Samorząd Terytorialny
SWRSO	–	Strategia Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego na lata 2009–2015, zawarta w załączniku do uchw. Nr 240/2008 RM z 4.11.2008 r.
TK	–	Trybunał Konstytucyjny
TUW	–	Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych
uchw.	–	uchwała
WSA	–	Wojewódzki Sąd Administracyjny
WTZ	–	Warsztat Terapii Zajęciowej
wyr.	–	wyrok
ZAZ	–	Zakład Aktywności Zawodowej
ZP	–	Zarządzanie Publiczne

WSTĘP

1. Uzasadnienie wyboru tematu

Rozwój społeczno-gospodarczy wpływa na zmianę oblicza administracji publicznej, która ewoluuje i dostosowuje swoje struktury, jak i sposoby działania do zachodzących przeobrażeń cywilizacyjnych. Powszechnym zjawiskiem jest ustawiczne dostosowywanie administracji publicznej do zachodzących zmian zewnętrznych (globalizacja) i wewnętrznych (pojawiających się nowych zadań)¹. Aktualna analiza administracji publicznej wskazuje, że zauważalne staje się wyeksponowanie jej funkcji świadczącej, przemieszczanie zadań publicznych poza struktury administracji w ramach tworzonych z jej współudziałem sieci, narastanie partycypacji i poszerzanie się puli tzw. innych podmiotów administrujących. Można wręcz stwierdzić, że powierzanie wykonywania zadań administracji publicznej podmiotom prywatnym i podmiotom społecznym odbywa się aktualnie na niespotykaną wcześniej skalę².

W tej sytuacji poprzestawanie na ogólnym wskazaniu rosnącego znaczenia tzw. trzeciego sektora, na odwołaniu się do pojęć: „organizacja pozarządowa”, „organizacja społeczna” czy też „organizacja pożytku

¹ B. Dolnicki, *Monokratyczność czy kolegialność organów samorządowych*, [w:] *20 lat samorządu terytorialnego w Polsce. Sukcesy, porażki, perspektywy*, red. K. Mieczkowska-Czerniak, K. Radzik-Maruszak, Lublin 2012, s. 63.

² A. Błaś, *Prawo administracyjne wobec przemian we współczesnym państwie prawnym*, [w:] *Nowe problemy badawcze w teorii prawa administracyjnego*, red. J. Boć, A. Chajbowicz, Wrocław 2009, s. 38.

publicznego”, wydaje się być niewystarczające, gdyż nie pozwala na zidentyfikowanie aktywności obywatelskiej kumulującej się na przecięciu obszaru społecznego i gospodarczego. Jest to obszar, gdzie rozwijają się – przyjmujące zróżnicowane formy prawne, niezależne od państwa, a nakierowane przede wszystkim na pomnażanie dobra wspólnego – działania uwzględniające rachunek ekonomiczny³. Stanowią one przedmiot analizy koncepcji określanej mianem ekonomii społecznej. Ekonomię społeczną można wydobyć z „trzeciego sektora”, mając na uwadze istotny element charakteryzujący, jakim jest nacisk kładziony na ekonomiczny charakter i ekonomiczne znaczenie działań społecznych⁴. A zatem jakkolwiek trzeci sektor posiada oczywiste punkty styczne z ekonomią społeczną i opisuje rzeczywistość o znacznych obszarach wspólnych, to jednak zakresy tych pojęć nie pokrywają się w pełni⁵.

Z perspektywy prawno-instytucjonalnej podmioty ekonomii społecznej ujmuje się szeroko, jako pojęcie zbiorcze obejmujące rozmaite formy organizacyjne, głównie takie jak: spółdzielnie; w tym zwłaszcza spółdzielnie socjalne, stowarzyszenia, fundacje, centra integracji społecznej, kluby integracji społecznej, zakłady aktywności zawodowej,

³ Stała Konferencja Ekonomii Społecznej, *Pakt publiczno-społeczny na rzecz zwiększenia udziału obywateli i wspólnot samorządowych w rozwoju ekonomii społecznej wspierającej działania na rzecz spójności społecznej*. Projekt z 4.04.2013 r., http://www.kces.pozYTEK.gov.pl/uploads/images/pakt_publiczno-spoeczny_na_rzecz_es.pdf (dostęp: 4.11.2016 r.).

⁴ J. Herbst, *Wstęp – pole przedsiębiorczości społecznej*, [w:] *Od trzeciego sektora do przedsiębiorczości społecznej – wyniki badań ekonomii społecznej w Polsce*, red. J. Dąbrowska, Warszawa 2008, s. 7. Zważywszy, że ekonomia społeczna nazywana też bywa gospodarką społeczną (przedsiębiorczością społeczną) – terminy te będą się pojawiały synonimicznie w ramach niniejszej monografii.

⁵ J. Blicharz, *Ustawa o działalności pożytku publicznego i wolontariacie. Ustawa o spółdzielniach socjalnych. Komentarz*, Warszawa 2012, s. 19-22. Jak zauważa A. Miruć poprzez fakt, iż trzeci sektor buduje kapitał społeczny (którego wartość opiera się na wzajemnych relacjach społecznych i zaufaniu jednostek, które dzięki niemu mogą osiągać korzyści z ekonomicznego i społecznego punktu widzenia), pośrednio wspiera on również i rozwój gospodarczy. A. Miruć, *Społeczeństwo obywatelskie a jakość życia obywateli*, [w:] *Jakość działania administracji publicznej, a jakość życia społeczeństwa – wybrane aspekty prawne i społeczne*, red. E. Jasiuk, Radom 2012, s. 380 i 391. L. Zacharko zwraca uwagę, że trzeci sektor to nazwa używana dla ogółu organizacji pozarządowych. L. Zacharko, *Uspołecznianie procesu administrowania – przyczynek do dyskusji*, [w:] *Nowe...*, red. J. Boć, A. Chajbowicz, s. 517.

warsztaty terapii zajęciowej. Tak zróżnicowane formy wykazują aktywność w rozmaitych obszarach, które uporządkować można poprzez wskazanie zwłaszcza takich sfer, jak:

- 1) integracja zawodowa i społeczna osób zagrożonych marginalizacją społeczną,
- 2) tworzenie miejsc pracy,
- 3) świadczenie usług społecznych użyteczności publicznej (na rzecz interesu ogólnego),
- 4) rozwój lokalny⁶.

Już wstępny ogłęd wskazuje na szereg potencjalnych interakcji, jakie zaistnieć mogą w tych obszarach, pomiędzy podmiotami przynależnymi do form ekonomii społecznej a administracją publiczną (zwłaszcza samorządową).

Analiza działań administracji publicznej, dokonywana przez pryzmat ekonomii społecznej, pozwala na wyeksponowanie tego, co w administracji publicznej najistotniejsze – jej służebnego względem obywateli charakteru, jak i zmierzania w stronę realizacji dobra wspólnego. Skoro w życiu publicznym akcent spoczywa dziś nie na panowaniu, ale na służeniu społeczeństwu⁷, coraz częściej to właśnie podmioty ekonomii społecznej (jako istotni dostarczyciele usług publicznych) współdefiniować mogą samo pojęcie dobra wspólnego, a następnie być istotnymi „współwykonawcami” w tym obszarze.

Analizowana koncepcja oparta na społecznym (wspólnotowym) kapitale jednocześnie wpływa na jego zwiększenie i umocnienie, zaś wartości, na jakich się opiera, służą rozwojowi lokalnego dialogu i demokracji. Mając to na uwadze, podmioty ekonomii społecznej określa się mianem decydującego czynnika odnowy demokratycznej (demokracji stowarzyszeniowej)⁸. Szczególna rola w rozwoju ekonomii społecznej

⁶ Krajowy Program Rozwoju Ekonomii Społecznej, zwany dalej: KPRES.

⁷ T. Kuta, *O nowych tendencjach rozwojowych w nauce prawa administracyjnego słów kilka*, [w:] *Instytucje współczesnego prawa administracyjnego. Księga jubileuszowa Profesora zw. dra hab. J. Filipka*, red. I. Skrzydło-Niżnik, P. Dobosz, D. Dąbek, M. Smaga, Kraków 2001, s. 407.

⁸ G. Smith, S. Teasdale, *Associative democracy and the social economy: exploring the regulatory challenge*, *Economy and Society* 2012/2, vol. 41, s. 151–176.

Magdalena Małecka-Łyszczek – doktor nauk prawnych, adiunkt w Katedrze Prawa Publicznego Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, współpracownik Małopolskiej Szkoły Administracji Publicznej, autorka publikacji i ekspertyz z zakresu problematyki prawa administracyjnego.

Książka przedstawia zagadnienia dotyczące współpracy, którą w coraz szerszym zakresie podejmuje administracja samorządowa z tzw. podmiotami ekonomii społecznej. W pracy dokonano niezbędnych ustaleń terminologicznych oraz teoretycznych na temat możliwych konstrukcji i form prawnych, w jakich działają podmioty ekonomii społecznej. Umożliwiło to doprecyzowanie nazewnictwa i kwalifikację poszczególnych form podmiotów ekonomii społecznej, a następnie zidentyfikowanie i przeanalizowanie wzajemnych, nasilających się interakcji na linii podmioty publiczne – podmioty gospodarki społecznej.

Oprócz analizy istniejącego stadium rozwoju ekonomii społecznej w Polsce ukazano możliwe perspektywy jej rozwoju. W publikacji zaprezentowano krajowy i międzynarodowy dorobek nauki prawa, a także orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego oraz sądów administracyjnych. Wskazano również nowe trendy i zjawiska w administracji publicznej.

Opracowanie zainteresuje pracowników naukowych oraz pracowników samorządu terytorialnego wszystkich szczebli. Monografia przeznaczona jest także dla praktyków prawa, którzy podejmują aktywne działania w obszarze poszczególnych form ekonomii społecznej. Z uwagi na aktualny brak stosownej ustawy całościowo regulującej poruszaną problematykę, publikacja może stanowić cenne wsparcie i uzupełnienie ich wiedzy w obszarze praktycznych problemów związanych z tworzeniem i funkcjonowaniem poszczególnych form podmiotów ekonomii społecznej.

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45, FAX 22 535 80 01

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUEWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

ISSN 1897-4392
ISBN 978-83-8107-162-8

CENA 99 ZŁ (W TYM 5% VAT)